

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриців Наталії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 4 пункту 72 розділу I, пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“, а також підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України

м. К и ї в
6 березня 2019 року
№ 58-1(І)/2019

Справа № 3-48/2019(967/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриців Наталії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 4 пункту 72 розділу I, пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII (Відомості Верховної Ради України,

2016 р., № 5, ст. 47), а також підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Гриців Н.М. – звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 4 пункту 72 розділу I, пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII (далі – Закон), а також підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Абзацами четвертим, п'ятим підпункту 4 пункту 72 розділу I Закону внесено зміни до Податкового кодексу України, а саме підпункт 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 доповнено підпунктом „г“ такого змісту: „г) наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи – платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів „а“–„г“ цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку)“.

У пункті 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону зазначено:

„1. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“, але не раніше 1 січня 2016 року, крім:

підпунктів 3 та 10 пункту 45 розділу I цього Закону щодо запровадження реєстрів заяв про повернення суми бюджетного відшкодування, які набирають чинності з 1 лютого 2016 року;

підпункту 2 пункту 52 розділу I цього Закону щодо ставок акцизного податку на алкогольні напої, що підлягають маркуванню марками акцизного податку, який набирає чинності з першого числа третього місяця з дня набрання чинності цим Законом;

пункту 58 розділу I цього Закону (щодо доповнення Кодексу статтями 231 та 232) щодо запровадження акцизних накладних при реалізації пального, Єдиного реєстру акцизних накладних та системи електронного адміністрування реалізації пального, який набирає чинності з 1 березня 2016 року“.

Підпунктом „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Кодексу передбачено, що за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи – платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів „а“–„г“ цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що до Івано-Франківського окружного адміністративного суду звернулося Головне управління Державної фіскальної служби в Івано-Франківській області з позовом до Гриців Н.М. про стягнення податкової заборгованості, що виникла у зв'язку з несплатою суми податкових зобов'язань з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Рішенням цього суду

8 жовтня 2018 року позов було частково задоволено. Однак Гриців Н.М. оскаржила його до Восьмого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 17 грудня 2018 року апеляційну скаргу Гриців Н.М. залишив без задоволення, а рішення Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 8 жовтня 2018 року – без змін.

Вказану постанову Гриців Н.М. оскаржила в касаційному порядку. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 8 січня 2019 року у відкритті касаційного провадження відмовив, оскільки ця справа належить до категорії справ незначної складності, а отже, судові рішення, прийняті у ній, не підлягають касаційному оскарженню.

Автор клопотання зазначає, що оспорювані положення Закону та Кодексу є такими, що не відповідають статтям 1, 3, 8, частині першій статті 9, статті 19, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41, частинам першій, четвертій статті 55, статтям 57, 58, частині першій статті 67, статті 68 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Закону та Кодексу є неконституційними, однак не наводить аргументів на підтвердження цього.

Гриців Н.М. наголошує, що Верховна Рада України у пункті 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону неправильно визначила дату набрання чинності Законом, яким було запроваджене положення підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Кодексу, а отже, суди неправомірно поширили дію цього положення у її справі.

Однак до повноважень Конституційного Суду України не належить перевірка судових рішень на предмет відповідності Конституції та законам України.

Аргументуючи свою позицію, автор клопотання також зазначає про невідповідність оспорюваних положень Закону, Кодексу окремим міжнародним актам, проте Конституційний Суд України не перевіряє закони України на відповідність міжнародним актам.

Гриців Н.М. фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями, прийнятими у її справі, а також із законодавчим регулюванням нарахування податку з нерухомого майна.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 4 пункту 72 розділу I, пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону, а також підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86

Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриців Наталії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців четвертого, п'ятого підпункту 4 пункту 72 розділу I, пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII, а також підпункту „г“ підпункту 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**